

SLUTA SNACKA SKIT BÖRJA MÅLA VÄRLDEN VACKER!

Skitsnackets definition är en intressant fråga! Baktaleri anses av de flesta vara något andra människor gör, i andra forum, än något som skulle kunna beskriva ens eget sätt att ibland uttrycka sig. Vi människor tenderar tänka att det är något som sker långt ifrån den verklighet vi själva så "objektivt beskriver".

Ibland när jag hämtar min 3 åriga dotter på förskolan, slås jag av hur barnen redan i tidig ålder, pratar illa om varandra. Möjligen upplever de sig då få en stunds glans av duktighet. "Hon där springer långsammast av alla barnen". "Han där säger bara dumma och konstiga saker." "Jag vill inte leka med honom där, för han kan inte prata ordentligt."

För några år sedan, då jag besökte min mormor på ålderdomshemmet, chockades jag över hur människor med kanske tre månader, tre veckor eller endast tre dagar kvar att leva, spenderade sin tid med att snacka skit om varandra. "Gösta där borta är bara för snurrig, uppe och vandrar natten igenom!" "Agda kan då aldrig fixa till sin frisyr, luktar märkligt gör hon också!" "Äsch, spela inte biljard med Vilhelm, han kan varken hålla kön eller sluta skela!"

Det är tragiskt vilken plats det negativa talet om andra kan få i våra liv. Och det ända in i kaklet. Att få sätta goda "goda" vanor i god tid känns väsentligt.

Att skitsnacket skulle vara något som är förlagt till andra människors verklighet långt borta från vår egen, är nog ett önsketänkande. Tyvärr gör det sig synligt i alla åldrar och i de flesta sällskap. De så kallade härskarteknikerna tar sig negativa uttryck lite här och var i det mänskliga släktet.

Jag skulle vilja hävda att de negativa beskrivningarna av andra, är de allvarligaste miljögifterna i vårt samhälle. Världen målas grå, mörk, kall och icke välkomnande. Vi blir sura, sjuka och får försämrade tillväxt.

Därför måste vår strävan vara att sluta snacka skit och istället börja måla världen vacker. Det handlar inte om att blunda inför verkligheten, men om att i lite större utsträckning fokusera på allt det goda.

Låt oss göra ett litet experiment. Se dig omkring där du befinner dig. Försök i ditt sinne definiera det du ser utan att använda några för dig kända ord. Förmodligen upplever du bristande förmåga att förstå och att förhålla dig till det dina ögon visar dig. Hur vi sätter ord och vad vi sätter ord på, spelar därför en oerhört viktigt roll för hur vi upplever den värld vi lever i.

Försök att varje dag vara med och måla världen vacker. Kunde vi också försöka täppa till läckan av miljögift, som sipprar ur vår mun, skulle livet sakta byta färg till en gladare och positivare ton. Våra ord och tankar är som penseldrag. Bilden av människor och vår omgivning målas dag efter dag i våra sinnen. Penseldrag efter penseldrag tar verket allt mer ton efter de färger vi konstnärligt lägger i lager om lager och lott om lott. Ju längre livets tavlor målas, desto mer sugs vi in i den bild vi så uthålligt målat. Att börja måla i en ny genré och stil kan initialt inleda identitetskris. Men efter en tid brukar omväxlingens förnöjelse infalla.

Då våra ord formar och färglägger bilden av människor och omgivning, har vi en möjlighet att påverka. Vi kan välja att måla det porträtt vi önskar stärka och kommunicera. Vårt sammanhangs ord om varandra påverkar den identitet och det livsuttryck vi gemensamt formar.

Släpp loss din konstnärliga sida! Färgsätt den värld du önskar se mer av! Försök att med dina penseldrag förstärka varje positiv glimt av godhet och talang.

Tänk dig känslan vi skulle kunna vinna, i kollegiet, i skolan och i släkten – att i allas sinnen, finns en vackert målade bild av dig och mig.